

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010258
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118010258.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému T. Z., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom v O., R.. M. R. P. XXX/XX, okres O., t. č. na slobode, pre trestný čin zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 20. februára 2020 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. februára 2019 pod sp. zn. 3T/30/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 19. februára 2019 pod sp. zn. 3T/30/2018 bol obžalovaný T. Z., nar. XX.XX.XXXX podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 16. februára 2018 pod č. k. 1Pv 150/17/3309-28 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písm. b) s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.07.2019, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase od 15.30 hod. dňa 16.09.2014 do 08.45 hod. dňa 18.09.2014 v obci P., okres D. V., K. republika, po otvorení nezaisteného okna vnikol do budovy Obecného úradu P. č. XX, do priestorov miestnej knižnice, kde vypáčil vstupné dvere knižnice, po ich prekonaní prešiel do spoločnej chodby, kde vypáčil dvere vedúce do miestnosti sekretariátu Obecného úradu P., ktorú prehľadal, následne prešiel nezaistenými dvermi do miestnosti starostu obce, kde vypáčil zámky plechovej skrine, túto otvoril, prehľadal a v nej uloženú plechovú príručnú pokladňu vypáčil, z tejto odcudzil peňaženku s finančnou hotovosťou -23.372,- Kč (-848,19,- Eur), platobnú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedenú k účtu číslo XXX XXXX XXXX XXXX/XXXX, majiteľkou ktorého je H. P., ktorej opatrovníkom je Obec P., ďalej z miestnosti starostu z pracovného stola odcudzil mobilný telefón značky LG typ GB 102, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, čím spôsobil obci P., so sídlom P. XX, identifikačné číslo XXX XX XXX škodu na odcudzených veciach- finančnej hotovosti vo výške -23.372,- Kč /-848,19,- Eur/ a poškodením zariadenia škodu vo výške -700,- Kč /-25,40,- Eur/, a poškodenému Y. W., trvale bytom P. XX, XXXXX, K. republika odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške -500,- Kč /-18,15,- Eur/,

- dňa 18.09.2014 v čase o 03:09:35 hod na výbernom mieste S C., Z. vybral z bankomatu finančnú hotovosť vo výške -1.000,-Kč /-362,91,- Eur/ a v čase o 03:10:51 hod. ďalších -10.000,- Kč /-362,91,- Eur/, čím spôsobil poškodenú H. P., trvale bytom P. č. XXX,XXXXX, ktorej opatrovníkom

je obec P. so sídlom P. XX, identifikačné číslo XXX XX XXX škodu vo výške 82,- Eur),

-20.000,- Kč (-725

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol tak, že podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku poškodený Obecný úrad P., K. republika a poškodenú obchodnú spoločnosť Kooperatíva pojišťovna, a. s., so sídlom L. XXX/XX L., K. republika odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok prvostupňového súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote 15 dní podaným odvolaním napadla v neprospech obžalovanej prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného T. Z., t. j. výroku o vine a treste. Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania poukázala na to, že prvostupňový súd rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Ďalej uviedla, že záveru prvostupňového súdu o tom, že žalovaný skutok nespáchal obžalovaný T. Z. odporuje podľa jej názoru rada vykonaných dôkazov. V prvom rade je to anonymné podanie, ktoré bolo dňa 18.05.2016 doručené do obce X., v ktorom sa uvádza, že páchatelom skutku do kancelárie Obecného úradu P. je obžalovaný. Súčasťou anonymného podania boli dve fotografie, kde na prvej fotografii bol zobrazený muž a na druhej fotografii išlo o zobrazenie muža, ktorý v roku 2014 vykonáva neoprávnený výber z bankomatu. V priebehu vyšetrovania bola fotografia muža z anonymného podania políciou označená ako fotografia A porovnaná s ďalšími fotografiami T. Z. (fotografie označené ako porovnávané fotografie), pričom fotografia A bola podrobená skúmaniu KEÚ Praha v Českej republike so záverom, že zobrazenie osoby na fotografii A vykazuje typovú podobnosť so znakmi osoby na porovnávaných fotografiách T. Z. a nebol nájdený znak, ktorý by mal vylučujúci charakter. Odborné vyjadrenie preukázalo, že na fotografii z anonymného podania je obžalovaný T. Z.. Ďalej boli zabezpečené fotografie z bankomatu zobrazujúce muža vykonávajúceho neoprávnený výber. Tieto fotografie boli predložené bývalej priateľke obžalovaného - svedkyňi I. T., ktorá muža zobrazeného na týchto fotografiách spoznala ako obžalovaného T. Z. a to podľa bielej mikiny zn. Hilfinger a rámu okuliarov. Svedkyňa aj počas výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrvala na tom, že mužom na fotografiách je obžalovaný T. Z.. Ten uviedol, že v obci P., vrátane obecného úradu v nej nikdy nebol. Svedkyňa I. T. ale vypovedala, že obžalovaný sa jej v minulosti bez ďalšieho vysvetlenia pýtal, či sa nachádza v obci P. obecný úrad. Následne na to došlo k spáchaniu žalovaného skutku a zistená pachová stopa z podlahy kancelárie starostu na Obecnom úrade P. vykázala zhodu s pachovou stopou obžalovaného T. Z.. Odborné vyjadrenie Krajského riaditeľstva Polície Juhomoravského kraja č. krpb-180607-1-ČJ2016-0600SK zo dňa 15. augusta 2016 je rovnocenným dôkazom zabezpečeným v súlade so zákonom, netrpí žiadnou procesnou vadou a preto nie je dôvod naň neprihliadnuť, len na podklade argumentu obhajoby, že takto zabezpečený dôkaz nemá byť vzatý do úvahy pre jeho všeobecnú chybovosť (obzvlášť ak odborné vyjadrenie neobsahuje žiadnu informáciu o chybovosti zaistených vzoriek). Navyše ak mal okresný súd pochybnosti o spoľahlivosti uvedeného dôkazu, nič mu nebránilo, aby dal vykonať opakovanú pachovú identifikáciu, pričom prokuratúra však nemala žiadne pochybnosti o vierohodnosti tohto dôkazu a nebol tak daný dôvod na doplnenie dokazovania v tomto smere. Prokurátorka ďalej poukázala na to, že podstatnou sa tiež javí miera dôveryhodnosti obžalovaného, ktorý počas celého prípravného konania predniesol celkom tri verzie miesta, na ktorom sa nachádzal v inkriminovanom čase. V krátkych časových intervaloch polícii uviedol, že prioritne sa nachádzal na plavbe loďou, na druhom výsluchu uviedol, že bol celý čas doma a chorý a potom čo mu boli políciou predložené lustrácie z prejazdnych kamier obce U. V., na ktorých boli zaznamenané prejazdy osobného motorového vozidla, ktoré používal v dňoch 18. až 19. septembra 2014 opakovane zmenil výpoveď a uviedol, že viezol svedkyňu I. T. na gynekologickú kliniku. Obžalovaný poukázal na motív pomsty zo strany svedkyne I. T., avšak na rozdiel od jeho protichodných verzií o tom, kde sa v inkriminovanom čase nachádzal, svedkyňa T. vypovedala počas celého prípravného konania v plnej zhode s jej predchádzajúcimi výpoveďami a nebol produkovaný žiaden dôkaz svedčiaci o jej pomste obžalovanému. Pokiaľ ide o motív obžalovaného, bolo síce preukázané, že obžalovaný netrpel finančnou núdzou, že plavba loďou, ktorú absolvoval v čase po spáchaní žalovaného skutku už mal vopred zaplatenú, no na druhej strane rovnako mohol potrebovať finančné prostriedky na iné finančné náklady spojené s cestou do cudziny, či po jej návrate. Súbor zistených nepriamych dôkazov - anonymné podanie označujúce obžalovaného za páchatela žalovaného skutku, jeho stotožnenie s fotografiou zaslanou anonymom, jeho spoznanie na fotografiách z bankomatu svedkyňou I. T., zhoda v pachovej

stope zaistenej na mieste činu s pachovou stopou obžalovaného, kde podľa jeho vlastného udania nikdy nebol, ale na ktoré sa bez bližšieho vysvetlenia svedkyne T. pýtal, rozdielne verzie miesta, na ktorom sa nachádzal v inkriminovanom čase nemôžu byť čisto náhodné a preukazujú súvislosť obžalovaného T. Z. so spáchaním žalovaného skutku. Popritom v zmysle konštantnej judikatúry aj súbor nepriamych dôkazov môže postačovať k tomu, aby bol obžalovaný uznaný za vinného. Prokurátorka preto navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky sa vyjadril písomne obžalovaný prostredníctvom zvoleného obhajcu tak, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za presvedčivý, správny a zákonný. Aj po vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní nielen že neboli rozptýlené pochybnosti o jeho vine, ale tieto ešte vzrástli. Okresný súd tiež správne prihliadol na absenciu motívu konať ako páchatel' žalovaného skutku, ktorý je doposiaľ bezúhonným občanom, od ukončenia strednej školy je sústavne zárobkovo činným, netrpel a netrpí hmotnou núdzou, nemal žiadne finančné ťažkosti, dlhy či exekúcie a ani v súvislosti so spomínanou dovolenkou v cudzine. Akékoľvek opačné úvahy prokurátorky považuje za nehodné a nedôstojné prokuratúry ako ústavného orgánu na ochranu zákonnosti. Ďalej poukázal v podrobnostiach na nepoužiteľnosť anonymného podania, ktoré prokurátorka považuje za dôkaz svedčiaci proti nemu. Pokiaľ ide o ďalší dôkaz, na ktorý poukazuje prokurátorka - fotografiu z bankomatu, opakovane už niekoľkokrát v konaní uvádza, že ide o jeho fotografiu z profilu na sociálnej sieti facebook na internete, čo preukazoval naposledy aj na hlavnom pojednávaní a ktorá bola súčasťou anonymného podania. Túto fotografiu, ktorá neobsahuje žiadne údaje o čase zhotovenia potom česká polícia posunula na expertízne skúmanie. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne I. T., táto od počiatku ako vypovedala k veci je voči nemu zaujatá, obviňuje jeho i jeho matku z akéhosi prenasledovania, čo sa malo riešiť aj na polícii v K., ale neexistuje o tom žiadne dôkazy. Svedkyňa ho spoznala poľa mikiny a okuliarov, ale výpovede jeho matky a jej manžela vyvracajú to, že by takéto veci niekedy mal. Pokiaľ by svedkyňa neboli ukázané obe fotografie, je otázne, či by ho táto spoznala. Nezmyselným je tvrdenie svedkyne o tom, že sa jej mal pýtať, či v obci P. je obecný úrad, ktorý je takmer v každej obci a čo sa dá overiť aj s podrobnosťami na internete. Ďalej uviedol, že procesne použiteľnými sú jedine jeho výpovede po vznesení obvinenia, v ktorých uvádzal, že svedkyňu T., ktorá to aj sama potvrdila v inkriminovanom čase, viezol na gynekológiu. Ak prokurátorka poukazuje na dôkazy pred vznesením obvinenia, nie je zrejmé, prečo nepoukázala aj na úradný záznam policajta v súvislosti s výsluchom svedkyne T., v ktorom policajt uviedol, že svedkyňa sa mu javila nie celkom vierohodná, pretože neustále opakovala, že si nič nepamätá na podrobnosti a z rozhovoru s ňou bolo zrejmé, že jej vadí rozchod s obžalovaným alebo i na úradný záznam o podaní vysvetlenia I. T., z ktorého jasne vyplýva, že jej bola predložená fotografia z jeho profilu na sociálnej sieti facebook na internete. Zdôraznil, že od samého počiatku s políciou spolupracuje, dobrovoľne sa ustanovil na políciu v K. republike, na výpoveď sa nijako nepripravoval a je len pochopiteľné, že s väčším odstupom si niektoré dátumy nepamätal, resp. si ich mohol pomýliť. Postupne si pospomínal na presnejší priebeh udalostí. Pokiaľ ide o pachovú stopu, ktorá ho má usvedčovať, samotné policajné orgány Českej republiky zmenili v podstatných okolnostiach spôsob ich vykonávania, čo preukazuje ním predložené a spracované poznatky o chybovosti tejto metódy. Na základe nepriamych dôkazov, na ktoré poukazuje prokurátorka nie je možné uznať jeho vinu, aj keď je pravdou, že páchatel' trestnej činnosti môže byť uznaný za vinného aj na základe nepriamych dôkazov, ktoré však ale musia predstavovať logickú a ucelenú reťaz, ktorá nevzbudzuje žiadne pochybnosti. Dôkazy, ktoré ho majú usvedčovať ak aj neboli priamo vyvrátené (napr. antropologická identifikácia fotografií), tak boli podstatne spochybnené. Ani jeden z týchto dôkazov nie je nepochybný. Anonymné podanie aj antropologické skúmanie fotografií nič nedokazuje. Svedkyňa I. T. nebola priamym svedkom a z obsahu jej výpovede vyplýva jej zaujatosť voči nemu a pachová stopa bola relevantne spochybnená. Odvolanie prokurátorky je účelové a tendenčné, keď do úvahy neberie okolnosti a skutočnosti, ktoré svedčia aj v jeho prospech. Na základe uvedeného preto obžalovaný navrhol, aby odvolanie prokurátorky bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti zástupcu poškodenej obchodnej spoločnosti Kooperativa poisťovna, a. s., Praha, Česká republika v rámci konečného návrhu, v súlade s písomným odôvodneným odvolania navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. b) písm. c) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupkyňa poškodenej C. P., K. republika na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedla, že si osobne nemyslí a počula to aj v ich obci, že páchatelom žalovaného skutku je obžalovaný T. Z., ktorého identifikovať len podľa mikiny a okuliarov je veľmi málo pre jeho usvedčenie. Od času spáchania žalovaného skutku sa stali ďalšie dva pokusy o vlámanie do ich obecného úradu a páchatelov vtedy chytili. Preto do obecného úradu nainštalovali zabezpečovacie zariadenie. Dodala, že v tomto trestnom konaní už náhradu škody ani neuplatňujú.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obžalovaný T. Z. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa cíti byť nevinným a navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť,

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade odvolania prokurátorky, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 27. marca 2019, na verejnom zasadnutí dňa 20. februára 2020, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste) a náhrade škody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky, hoci bolo podané oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyplývajúcou z ustanovenia § 2 odsek 4 Tr. poriadku vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 odsek 10 a 12 Tr. poriadku a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právny záverom. Prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Úvahy a závery prvostupňového súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Aj odvolací súd sa plne stotožňuje s tým, že hoci na hlavnom pojednávaní bolo vykonaných viacero dôkazov, ktoré svedčili v neprospech obžalovaného, ani jeden z týchto nepriamych dôkazov nebolo možné vyhodnotiť za nepochybný a relevantný, ktorý by spolu s ďalšími týmito vykonanými dôkazmi mohol vytvoriť ucelenú reťaz dôkazov takej sily, ktorá by bez akýchkoľvek rozumových pochybností mohla byť podkladom pre uznanie viny obžalovaného T. Z. zo spáchania žalovaného skutku aj napriek tomu, že bolo síce nepochybné zistené, že sa stal a že vykazuje všetky zákonné formálne znaky oboch žalovaných trestných činov. Pokiaľ však ide o žalovaný zločin krádeže, vzhľadom na legislatívnu zmenu Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinnú od 01. augusta 2019 už nejde o trestný čin krádeže formou zločinu, ale z hľadiska naplnenia formálnych znakov ide iba o prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. b) Tr. zákona. Podstatným v posudzovanom prípade je však fakt, že dôkazy, o ktoré opiera prokuratúra vinu obžalovaného ide skutočne iba o dôkazy nepriame a ktoré každý z týchto dôkazov navyše nie je dôkazov nepochybným. Anonymné podanie aj podľa názoru krajského súdu nie je možné považovať za dôkaz, ale iba z prostriedok, z ktorého obsahu vyplývajú isté indície o spáchaní trestného činu konkrétnou osobou, ktoré indície je však vždy nevyhnutné overiť relevantnými dôkazmi. Zo svedeckej výpovede I. T., ktorá však ale nebola priamym svedkom skutkových okolností síce vyplýva, že mala spoznať na fotografiách obžalovaného, avšak ňou jeho stotožnenie s páchatelom, ktorý neoprávnené vyberá v inkriminovanom čase z bankomatu peňažné prostriedky je pochybné, pretože obžalovaného identifikovala nejasne iba podľa rámu okuliarov a vrchného odevu - mikiny, čo nevzbudzuje presvedčivosť tohto dôkazu, ktorý má byť podporným usvedčujúcim dôkazom. Z tohto záberu páchatela aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné nepochybné v každom relevantnom detaile stotožniť páchatela s osobou obžalovaného T. Z.. Bez povšimnutia odvolacieho súdu nezostala ani skutočnosť, že rekognícia u svedkyňi T. nebola vykonaná celkom v súlade so zákonom, keď svedkyňi I. T. bola súčasne predložená aj fotografia obžalovaného, ktorá pochádza z profilu obžalovaného na

sociálnej sieti facebook v rámci siete internetu. Navyše ani vykonaným odborným skúmaním nebolo nepochybne preukázané, že obžalovaný je osobou, ktorá v inkriminovanom čase neoprávnene vyberala finančné prostriedky poškodenej osoby z bankomatu, pričom ani obžalovaný a ani jeho matka a jej manžel nepotvrdili, že by mal taký vrchný odev - mikinu takej farby a značky. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že výpoveď svedkyne I. T. je poznačená negatívnym vzťahom k osobe obžalovaného po ich rozchode. Obžalovaný s prihliadnutím na skutočne väčší časový odstup od času, kedy bol žalovaný skutok spáchaný, celkom logicky prijateľne vysvetlil ním uvádzané skutočnosti ohľadom miesta, kde sa nachádzal v inkriminovanom čase, čo „paradoxne“ potvrdila aj svedkyňa I. T.. Logicky akceptovateľným je aj obhajobná námietka obžalovaného spočívajúca v tom, že pokiaľ by ako potencionálny páchatel trestnej činnosti chcel získať podstatné poznatky o objekte, do ktorého mal v úmysle sa vlámať, tieto podrobnosti je skutočne možné bez väčšej námahy dostupne získať ešte vo väčšom rozsahu, než mal zisťovať od svedkyne T., zo siete internetu, na ktorom sú bežne prístupné internetové profily takmer všetkých obcí, vrátane údajov o orgánoch obce. Napokon pokiaľ ide o posledný a nepriamy dôkaz, ktorý má usvedčovať obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku - pachová stopa, ktorá bola zaistená na inkriminovanom mieste, jej zaistenie nebolo ako vyplýva zo zápisnice o tomto vykonanom úkone policajným orgánom vykonané v súčinnosti s nasadeným služobným psom (viď č. I. 54 až 57 trestného spisu). Jej neskoršie porovnanie so vzorkou odobratou od obžalovaného bolo vykonávané navyše na konci doby jej expirácie (možnosť jej využitia). Aj z predložených dokumentov obžalovaným vyplýva, že použiteľnosť pachových stôp na stotožnenie páchatelov trestnej činnosti vykazuje veľkú mieru chybovosti a preto odvolací súd vzhľadom na uvedené nepovažuje za dostatočne presvedčivý nepriamy podporný dôkaz, ktorý má usvedčovať obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Ani odvolací súd nedospel k záveru ohľadom motívu obžalovaného T. Z. konať spôsobom, ako sa konštatuje v žalovanom skutku. V tejto súvislosti odvolacie námietky prokurátorky sú iba nepodloženou konštrukciou, resp. fikciou, ktorá nemá relevantnú oporu vo vykonaných dôkazoch na hlavnom pojednávaní. Prvostupňový súd teda správne dospel k záveru, že za takéhoto procesného stavu neexistuje žiaden priamy dôkaz a ani nepochybný nepriamy dôkaz, ktorý by bez akýchkoľvek rozumových pochybností a nezvratne preukazoval, že páchatelom žalovaného skutku je skutočne obžalovaný T. Z., čo po tom správne viedli prvostupňový súd k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný.

Prvostupňový súd nepochybil ani v adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody, ktoré bolo s posudzovanou trestnou vecou spojené. Správne postupoval, keď obe poškodené právnické osoby, ktoré si uplatnili nárok na náhradu škody v prípravnom konaní, podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku odkázal na civilný proces, keďže obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa mal správne označiť ako poškodenú osobu nie obecný úrad v obci P., ČR, ale samotnú obec, ktorá jediná má právnu subjektivitu. Obecný úrad je iba výkonným orgánom obce.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, prvostupňový súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 odsek 12 Tr. poriadku. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátorky za dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.